

Forslagene og alle Ændringsforslagene undtagen mit.

Sveistrup: Naar jeg har bedt om Ordet her, er det ikke for at deltage i Forhandlingen om, hvorledes de militære Foranstaltninger bedst skulle ordnes, men det er for at begrunde et Ændringsforslag til Lovforslaget om Anlæg af Befæstninger, som er stillet af mig sammen med 13 andre Medlemmer af det Parti, som jeg har den Ære at tilhøre. Dette Forslag gaar ud paa, at en Bevilling paa indtil 250,000 Kr. aarlig stilles til Raadighed for den internationale Fredsbævegelse.*) Man vil maaske — det skal jeg begynde med — finde det underligt, at et Forslag af dette Indhold kastes ind netop i denne Forhandling, i den militære Debat, men Forklaringen deraf maa jo søges deri, at Formaalet med en saadan Bevilling er netop det selv samme som det, der skal være Formaalet med de militære Bevillinger. Formaalet med de militære Bevillinger er jo at bidrage til, saa vidt det staar til os, at bevare Freden for Landet. Den Gang Amerikaneren Richard Bartholdt paa den interparlamentariske Konference i London i Aaret 1906 stillede Forslag om, at der skulde gives Bevillinger til Fredssagens Fremme, begrundede han det netop ved at henvise til, at de store Bevillinger til Hær og Flaade, som de civiliserede Stater forlange i vor Tid, Bevillinger, der i det sidste Aarti ere stegne ganske betydeligt i de andre Lande, begrundes jo ikke under Hensyn til, at nu agter den Regering, som begærer Bevillingen, at føre en Krig. Nej, intet ligger denne Regering fjernere; den Regering, der begærer de forøgede Bevillinger til militære Foranstaltninger, agter derved at bidrage til at forebygge Krig. Og nu kan man maaske sætte et Spørgsmaalstegn ved Oprigtigheden af den Slags Udtalelser, naar de komme fra en Stormagts Side — jeg ved ikke, om et saadant Spørgsmaalstegn er berettiget, men jeg kunde i alt Fald tænke mig, at der var dem, der vilde sige: Ja, det turde dog maaske være et Spørgsmaal, om det er denne eller disse Magters oprigtige Mening, at det, de ønske, er Freden og kun Freden —, men naar en, jeg vil ikke sige lille Magt, men en lillebitte Magt som Danmark ønsker militære Bevillinger, kan der fornuftigvis ikke være Tvivl om, at det, som denne

Magt ønsker, er Freden og kun Freden; det modsatte vilde jo være ganske sindsvagt. Men naar det er Tilfældet, naar det, man søger, er Freden og kun Freden, saa ligger det ikke saa fjært at sige: Lad os saa arbejde for Freden, ikke blot derved, at vi søge at bringe vore militære Foranstaltninger i passende Forhold til andre Staters, henset til vort Lands Størrelse og Beliggenhed, men lad os ogsaa arbejde for det Formaal ved at fremme Fredsbævegelsen, der dog i det sidste Tiaar har taget betydelig Fart, den Bevægelse, hvis Sejr alene kan skaffe Tryghed for de smaa Stater.

Tanken om at yde en Bevilling af Statskassen til Fredsbævegelsens Fremme blev ført frem i Rigsdagssamlingen 1892—93 i et Andragende, der mødte frem i Rigsdagen undertegnet af omtrent 240,000 voksne Personer, Mænd og Kvinder. Det var et Andragende, der var sat i Bevægelse af Dansk Fredsforening, og det var Dansk Fredsforening, der overfor Kongen, Regeringen og Rigsdagen frembar Fredsvennernes Ønsker, for det første om, at vi vilde imødekomme Amerikas Tilbud om en vedvarende Voldgiftstraktat, og dernæst om, at vi vilde afslutte vedvarende Voldgiftstraktater med andre Stater. Naar vi nu se paa dette Ønske, der den Gang var et fromt Ønske, som den danske Regering paa det Tidspunkt ikke vilde imødekomme, om end det blev støttet af Folketingets Flertal — naar vi se paa Situationen den Gang og Situationen nu, saa er det en Kendsgerning, at Fredsbævegelsen i de 16—17 Aar, som siden da ere hengaaede, har gjort et kæmpemæssigt Skridt fremad. Den er efter vort Skøn, som ere Forslagsstillere til dette Forslag om en Bevilling til Fredssagens Fremme, ikke saa langt fremskreden, at vi udelukkende kunne betrygge vort Haab om vort Lands Bestaaen og Fredens Bevarelse paa dens Fremgang. Den har ikke sejret endnu, men den har dog bevæget sig et saa stort Skridt fremad, at de, der for 14—15 Aar siden ansaa Fredsbævegelsens Maal for en Utopi, en blot Fantasi, de Røster ere nu saa godt som forstummede.

Se, i dette Andragende, som da blev fremført af Dansk Fredsforening, androg man altsaa først om vedvarende Voldgiftstraktater. Men dernæst androg man om, at Regeringen og Rigsdagen vilde støtte Arbejdet for Fredens Betyggelse ved Bevillinger til de europæiske Fredsmøder og Verdensfredsbureauet. Dette Ønske er nu ogsaa til en vis Grad blevet imødekommet.

*) Ændringsforslaget findes nedenfor under Behandlingen af Forslag til Lov om Befæstningsanlæg.